

Publicerad 2007-01-20 17:41 av Sannaminaord

Mest ironi till mig själv.

Snäll på måndagar.

Och alla vi kvinnor (det vill säga Mig)

kämpar för att få idioternas uppmärksamhet, sekund för sekund, dag ut och dag in.

Ju mer dissad man blir,
desto mer vill man höra:
- jag är din.

"Han är ju faktiskt snäll på måndagar"
brukar alla vi kvinnor tänka (det vill säga mig) såklart.

Åh, så förtjusande. Så extremt sorgligt underbart.

Han ska bara, han ska bara, han ska bara,
medan vi kvinnor (det vill säga jag)
släpper allt i vår värld, för att i hans närhet kunna vara.

Det handlar om prioritering säger alla (men inte jag), att ge och ta.
Hur tusan går det systemet ihop,
när jag ger han hela mitt hjärta på
ett brustet knäckebröd
och hans mekaniska svar är:

det smakar inte bra.
det här vill jag inte ha!

Varför handlar prioritering alltid för oss kvinnor
(det vill säga mig) att vi ska ta och ge upp våra beslut?
varför handlar det om att
"han faktiskt har en superextremtviktigträningssmatchoch
senpubkvällmedgängetochjagoch
hankanumgåsenannandag?"

När ska detta ta slut?

Varför ger alla kvinnor upp sitt liv, sina vänner,
(det vill säga jag) så fort de träffar någon,

som gör att dom kärlek känner?

Varför är dessa kvinnor så enormt rädda för att börja älska sig själva istället för att bryta ihop när något tar slut? (så som jag gör)

Det enda vi kvinnor lyckas med då är att vi förstör.

vi dör. dör. DÖR.

Vi matar deras egon tills de vill spricka, och sedan ringer de upp oss med fyllehicka,
de säger de mest magiska orden,
som imorgon inte ens enligt dem har yttrats på jorden,
för deras minnen är bra men för korta,
kan någon detta helvete stoppa?

Vi kvinnor, vi duger (borde jag nämna mig själv här eller det kanske blir fel?)

FÖR I HELVETE KVINNA.

~~skaffa pondus, mogna, väx upp. BLI HEL.~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sannaminaord med Poeter.se id #13641 innehar upphovsrätten